

ВОЛИНЬСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Помісну Українську
Православну Церкву!

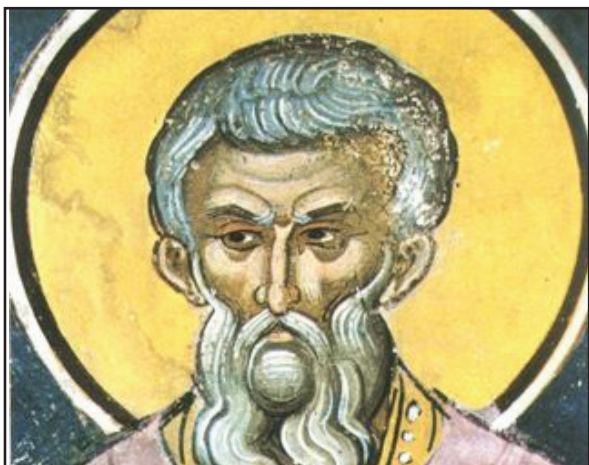
Часопис Волинської єпархії
Київського Патріархату

№11 (168) листопад 2018 року

Нещодавно єпархія урочисто святкувала Собор волинських святих і відзначила актовий день Волинської православної богословської академії. Як це відбулося – читайте на с. 5

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

15 листопада – Маркіяна Киринейського

Життя преподобного Маркіяна, який жив у IV столітті, позначено глибокою жертвовою вірою і дивовижною скромністю.

Ще у молодому віці, зрозумівши своє покликання, він пішов у пустелю, аби щиро молитися Богу. Святий багато років провів на самоті в молитві й суворому посту. Відмовившись від будь-яких побутових зручностей, побудувавши собі маленьку келію, він закрився в ній і ніколи не запаливав свічки. Проте щирі молитви Маркіяна лунали далеко не в суцільній

пітьмі: коли ночами здійснював молитовне правило за Псалтирем, то Господь висвітлював келію божественним світлом.

Через деякий час преподобний прийняв двох учнів, які оселилися поруч із ним, але як і раніше перебував у затворі. Виховання своїх послідовників відбувалося особистим яскравим прикладом служіння і відданості Творцеві.

Довідавшись про жертвовність та молитовні подвиги подвижника, Антіохійський Патріарх Флавіан та інші єпископи просили преподобного залишити своє суворе усамітнення й долучитися до служіння у храмі, але

преподобний не погодився. Не покидаючи своєї келії, він повчав усіх, хто приходив до нього за порадою, і була від того велика користь потребуєчим і нужденним.

Перед смертю преподобний Маркіян заповідав своєму учневі Євсевію поховати його таємно, удалині від келії, щоб уникнути посмертної слави і не допустити спорів між охочими мати його останки в довколишніх храмах.

Преподобний Маркіян помер у 388 році.

Віталій КЛИМЧУК

Наша газета – у Вашу скриньку

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – надійна підмога та корисний засіб у духовному житті православного християнина. Аби ця популярна волинська релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її у будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Вартість одного примірника з доставкою – 2 грн 49 к. (без вартості приймання передплати). Індекс у поштово-каталозі обласної періодики – 91241. Архів основних публікацій «Волинських єпархіальних відомостей», радіопередач та інших аудіо-, відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslaviavolyni.org.ua

ХРОНІКА

Священик із Колодяжного проповідує поезією

Протоієрей Іван Оринчак, настоятель парафії Святителя Миколая Чудотворця в с. Колодяжне Ковельського районного деканату, побував на творчих заходах – композитора й поетеси Людмили Власової та в бібліотеці.

24 вересня в луцькому Палаці культури відбувся мистецький вечір «Чим живу, про те й співаю» його парафіянки Л. Власової. У фойє діяла виставка пейзажів, картин та ікон художника-флориста Галини Боратини (мама Людмили). Було багато цікавих виступів. Отець Іван розповідав свою улюблену притчу про сіяча та читав власні вірші.

А в Ковельській централізованій районній бібліотечній системі з нагоди Всесвітнього дня бібліотек 28 вересня відбувся захід «У царстві мудрості, історії і тиші». В невимусній обстановці священик читав свої поезії про книгозбірні, розповідав повчальні оповіді. Слово «бібліотека», як зазначив панотець, і слово «Біблія» мають однакове походження (грецькою «та біблія» означає «книги»).

У виступах ішлося й про те, що і в наші комп'ютеризовані часи бібліотеки потрібні. Книги є духовним надбанням народу. Нині підрастає молоде читаюче покоління.

Як повідомив душпастир у «Фейсбуці», заходи він поблагословив Господньою молитвою.

Перша Літургія в новому храмі у Маневичах

У церкві Мучениць Віри, Надії, Любові та Софії, що в цьому селищі (вул. Паркова, 2), відправили першу Службу Божу з нагоди престольного свята.

Хрест під будівництво храму було освячено 2001 р., розповів інформаційній службі єпархії настоятель парафії протоієрей Михайло Мельничук. У 2003-му громада спорудила невелику дерев'яну церкву Святої Трійці, щоби звершувати Богослужіння, допоки зводитимуть більший Божий дім.

30 вересня 2006 р. в Маневичі прибув тоді ще єпископ Луцький і Волинський Михайл, який освятив наріжний камінь майбутнього храму на честь святих мучениць.

Рівно через 12 літ, 30 вересня 2018 р., відправивши подячний молебень, забравши антимінс, хрест, який було розміщено посеред церкви на свято Воздвиження, учасники торжества урочисто перейшли в новий дім Господній.

Божественну Літургію відслужили декани протоієрей: маневичький – Андрій Закидальський, любешівський – Юрій Устимчук, настоятель, інше духовенство із цих благочинь. Свято прикрисили члени ГО «Козацьке стрілецьке братство» з Луцька.

У душпастирському слові о. Михайло вдячно згадав тих, хто починав будівельні роботи. Хвилиною мовчання спом'янули тих парафіян, які відійшли у вічність. Від імені громади подяку за добросовісне служіння настоятелю висловила Оксана Ковальчук, онука священика Кирила Шумського, який у післявоєнний час служив у с. Старий Чорторийськ Маневичького благочиння.

У новому храмі вже є дещо таке, чого не знайдеш в інших. Зокрема, панікаділо з гербами України між лампочками, великий надвратний образ Почаївської Богоматері над хрестом посередині й зверху іконостаса.

Освячення новозбудованої церкви архієрейським чином відбудеться 17 листопада.

Церковні хори взяли участь у фестивалі

29 вересня представники нашої єпархії долучилися до III регіонального фестивалю «Господь посеред нас», що пройшов у м. Варшаві на Рівненщині.

Виступили хор чоловічого монастиря Святителя Миколая Чудотворця с. Жидичин Ківерецького деканату та чоловічий хор однойменної парафії селища Колки Маневичького деканату. Учасників відзначено дипломами й подарунками.

Свято духовної пісні відбулось у дитячій музичній школі.

— 3 ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

10 грудня – Якова Персянина

Святий великомученик народився в IV столітті у християнській сім'ї. Дружина його також була християнкою. Дітей своїх подружжя виховувало в благочесті, прищеплюючи їм любов до молитви і Священного Писання. Яків займав високу посаду при дворі перського царя Іздегерда і його наступника Варахрана й був у великій пошані. Щоб не втратити цю ласку, він ховався зі своєю християнською вірою і в часі переслідування християн так поведився, начеб не був християнином.

Подвійне життя Якова вносило певний дискомфорт у його духовність. Коли про це довідалася його мати й жінка, надзвичайно засмутилася нечесною поведінкою Якова. Після смерті царя вони написали йому листа з гіркими докорами. Слова рідних мали великий вплив на Якова. Він зумів переосмислити свою поведінку і зробити висновки. Перестав бувати у царському дворі, відкрікся тих почесностей, що за них пожертвував був святу віру, й осудив себе за невірність.

Коли про це довідався молодий цар, син покійного гонителя християн, то закликав його до себе та став питати, чи він справді християнин. Яків, утвердившись у вірі, тепер сміло заявив, що він послідовник Христа. Побачивши, що ніяким переконанням не намовить його до відступництва, цар наказав пократити його тіло на кусні. Тож цього великомученика відтоді ще називають «розсіченим». Християни потайки

позбирали ті шматки тіла, поклали в домовину і похоронили.

Святий Яків Персянин прославив Христа мученицькою смертю 421 року.

Віталій КЛИМЧУК

Душпастирі – на презентації монографії про Холмський образ

У Музеї волинської ікони відбулося представлення праці Володимира Александровича «Холмська ікона Богородиці з Емануїлом».

2 жовтня в заході взяли участь: канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, декан богословського факультету Волинської православної богословської академії протоієрей Василь Лозовицький, духовенство парафії Холмської ікони Божої Матері в Луцьку.

У вільному слові о. Микола зазначив, що ця праця відкриває сторінки історії реліквії княжих часів. Ми повинні знати долю ікони, яку вшановуємо, всі її злети й падіння. Душпастир побажав, аби й надалі науковці займалися дослідженням українського іконопису.

Робота доктора історичних наук, завідувача кафедри історії середніх віків Інституту українознавства імені Івана Крип'якевича НАН України Володимира Александровича – це авторська реконструкція походження ікони із собору Різдва Богородиці в Холмі, яка сьогодні експонується у луцькому музеї. Образ є унікальною пам'яткою константинопольського аристократичного малярства на зламі XII–XIII ст. (за іншими даними – кінця XI ст.). У монографії пропонується докладний його аналіз у контексті еволюції візантійської богородичної іконографії у зіставленні з широким колом зразків релігійної мистецької культури Візантії та живопису Італії.

Чудотворний Холмський образ Пречистої названо автором книги «з Емануїлом», а не «з Дитятком», тому, що євангеліст Матфей, маючи на увазі слова пророка Ісаї (Іс. 7:14), пише: «ось Діва в утробі прийме й народить Сина, і наречуть ім'я Йому Емануїл, що означає: з нами Бог» (Мф. 1:23). Володимир Александрович підкреслює, що саме це ім'я, а не традиційне «з Дитятком» більше підходить до такого типу ікон.

Психолог – духовенству про роботу з демобілізованими

Під час чергових зборів священиків Луцького районного деканату 2 жовтня відбулася зустріч із відомим психологом та волонтером Оленою Зверевою.

Ішлося про соціалізацію воїнів, які повертаються до звичного життя після бойових дій, переоцінку їх цінностей. Пані Олена пояснювала, як слід спілкуватися з демобілізованими, аби бути зрозумілими й сприйнятими, а також щоби не провокувати їхню неадекватну реакцію.

За словами декана протоієрея Володимира Присяжнюка, у ході бесіди обговорювали способи співпраці душпастирів та соціальних служб для допомоги військовослужбовцям адаптуватися до нормальних умов життя.

Збори благочиння пройшли у храмі Архистратига Михаїла с. Гірка Полонка, де служить о. Володимир.

В ЛНТУ – курс лекцій про Православ'я

Представники єпархії читають лекції в Луцькому національному технічному університеті на тему «Системний аналіз внутрішнього світу людини в її духовно-психологічному зріз». Про це повідомив сайт Volynonline.com.

Перше заняття 4 жовтня провів капелан ЛНТУ ієромонах Димитрій (Франків) спільно з викладачем Волинської православної богословської академії, кандидатом філософських наук Ігорем Саціком. Говорили про основні завдання курсу. «Це буде місце, де священику можна поставити запитання на духовну тематику чи просто поспілкуватися, – зазначив о. Димитрій. – Ми хочемо вам привідкрити завісу над Православ'ям, тобто показати, як воно дивиться на процеси, які відбуваються всередині кожної людини, в духовному світі».

Лекції проходять щовівторка, початок о 15.00.

Останній випуск «Небесного ліхтарика»

Дитячий християнський журнал «Небесний ліхтарик» більше не виходитиме друком. Про це на своїй сторінці у «Фейсбуці» 3 жовтня повідомила головний редактор Валерія Лесюк.

Як пояснила матінка Валерія, часопис створювався на волонтерських засадах і на сьогодні вичерпав «всі можливі методи інформування та залучення читацької аудиторії. Нам не вдалося виїти на потрібний наклад, щоб виїти хоча б на мінімальний прибуток».

Нагадаємо, дитячий журнал «Небесний ліхтарик» – про добро, християнські цінності, віру в Бога – вперше побачив світ у лютому цього року. Відтоді вийшло ще шість випусків (усього сім).

Щоб придбати ці номери, можна звернутися за тел.: (095) 037-67-00 (Валерія).

Владика Михайл: ніхто не захоплюватиме храми

Митрополит Луцький і Волинський в ефірі телеканалу «Прямий» 4 жовтня пояснив процес надання Томосу Українській Церкві та що буде після його отримання.

Зокрема, високопреосвященний, відповідаючи на питання про «захоплення храмів та святинь», у яких тепер моляться віряни Московського Патріархату, зазначив, що ніхто не забиратиме церкви та монастирі насильно. Адаже до якої юрисдикції належать, вирішує сама громада на парафіяльних зборах. «І тому це більше „лякалки“ такі, що зараз щось буде відбуватися – хтось когось буде захоплювати. Ніхто нікого не буде захоплювати. Сама громада, згідно з чинним законодавством, приймає рішення, чи якої їй конфесії належить – до Московського чи до Київського Патріархату», – тлумачить керуючий єпархією. Тож так буде і щодо належності до РПЦ чи до об'єднаної УПЦ.

Також владика додав, що основні речі, якими

заякують вірян, – це мова, якою моляться, й майно. Якою мовою молитися – визначає теж громада, а майно (історичні пам'ятки) належить державі, і саме вона визначає, кому його передати. «Вона зважає, якої громади є більше і кому воно повинно належати [бути передано в користування]. Сама громада проголошує, чого вона хоче. Це залежить від людей: скільки людей буде підтримувати одну Церкву, скільки людей буде підтримувати другу Церкву. І, зважаючи на бажання віруючих людей, держава буде визначитися, кому належить ця церква (майно, маєтність на увазі)».

Тобто не буде відбуватися ніякого силового захоплення. Вірянин є вільним у своєму виборі відповідно до чинного законодавства. «Неможливо захопити тих, які не хочуть до тебе йти. Але й неможливо втримати тих, які в тебе не хочуть бути», – запевняє митрополит Михайл.

Капелани – на науково-практичному семінарі з психології

Військові священики взяли участь у ряді занять на тему «Психологічний супровід учасників бойових дій та членів їх сімей».

Семінар відбувся 1–5 жовтня на базі кафедри практичної і клінічної психології Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки з ініціативи ГО «Військово-капелани Волині», зокрема головного військового капелана єпархії протоієрея Михайла Бучака.

Кандидати психологічних наук Раїса Федоренко та Антоній Мельник розповідали про виявлення депресивного стану в бійців та способи їх моральної реабілітації після повернення до нормальних умов життя.

Під час останнього заняття відбулося вручення сертифікатів учасникам семінару. Душпастирі від імені своєї організації вручили подяки науковцям.

Духовенство привітало освітян із професійним святом

З нагоди Дня працівника освіти 5 жовтня відбулося святкове дійство, у якому взяли участь митрополит Луцький і Волинський Михайл та віце-канцлер і старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкорований.

Владика привітав учителів та нагадав слова апостола Павла: «Шануйте наставників ваших». Адаже працівники освіти віддані своїй роботі, не виїжджають за кордон, а докладають багато зусиль, аби процвітала українська наука.

Захід відбувся у Волинському обласному академічному музично-драматичному театрі імені Тараса Шевченка.

Луцькому районному деканові – 45

З нагоди ювілею протоієрея Володимира Присяжнюка Божественну Літургію в храмі с. Гірка Полонка, де служить благочинний, очолив митрополит Луцький і Волинський Михайл. Свято провели 7 жовтня, в неділю.

У проповіді владика наголосив, що варто постійно дякувати Господу за радість і за скорботу. Адаже Всевишній дає випробування, аби підбадьорити й повернути на правильну дорогу. Тому ми повинні навчитися постійно дякувати Богу за все.

Особливо треба приходити до Нього із вдячністю у свій день народження, щоби подякувати за прожитий рік і попросити добра на майбутній.

Привітавши о. Володимира, архієрей із благословіння Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета вручив ювілярові орден Архистратига Михаїла «за заслуги з відродження духовності в Україні та утвердження Помісної Української Православної Церкви».

Також декана привітали парафіяльний хор, вихованці недільної школи, інші вірні.

Делегація ВПБА – на засіданні Синодального управління

Ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир Вакин та керівник відділу міжнародних зв'язків вищу священик Ярослав Черенюк 8 жовтня взяли участь у черговому зібранні Синодального управління у справах

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2

духовної освіти. Про це повідомив сайт *Vpba.org*.

Розглядали ряд питань щодо наукової, організаційної, методичної діяльності вищих духовних навчальних закладів, звіти вступної кампанії 2018 р. тощо.

Владика Яків обрав Українську Церкву

8 жовтня інтернет-видання *Volyn24.com* опублікувало статтю про життєвий шлях митрополита Луцького і Волинського Якова (Панчука). Її приурочили до дня народження попереднього керуючого нашою єпархією. Цього року йому виповнилося 67 років.

За свого життя владика Яків здійснив чимало звершень, але одне – особливо значуще. Недавно Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет якось на телебаченні сказав: «Якби не було цього одного архієрея, то Київського Патріархату не було б...». Річ у тім, що два єпископи, згідно з канонами, – це найменша кількість для висвячування інших єпископів. А після того як свого Предстоятеля – тоді ще блаженнішого митрополита Філарета – зрадили майже всі ієрархи УПЦ (МП), взявши участь у так званому Харківському Соборі, якийсь час із ним залишався тільки преосвящений Яків.

Не спокуючись на закордонне життя за Радянського Союзу та посаду намісника Почаївської лаври за незалежної України, цей подвижник став на шлях відновлення Української Церкви. «На Якова (Панчука) чекала б успішна кар'єра і всі земні блага, якби він залишився правити у Почаївській лаврі, однак він обрав інше. Владика Яків обрав Українську Церкву і все життя поклав на те, аби вона постала», – йдеться у статті.

Повністю її можна прочитати на єпархіяльному сайті *Pravoslaviavolyni.org.ua*, у розділі «Статті».

Празник на руїнах храму в замку Любарта

9 жовтня, в день апостола і євангеліста Йоана Богослова, митрополит Луцький і Волинський Михайло очолив Божественну Літургію на рештках однойменної церкви на замковій території.

У проповіді владика говорив про любов, якої навчав великий угодник Божий. Як і неодноразово раніше, архієрей наголосив, що ми повинні навчитися любити і шанувати насамперед себе. А тоді, маючи любов у серці, будемо нести її для світу: для ближнього, своєї сім'ї, Батьківщини.

Із керуючим єпархією молилися, зокрема: декан монастирів архімандрит Константин (Марченко), намісник луцької Хрестовоздвиженської обителі ієромонах Никодим (Смілій), намісник Замкового Свято-Архангельського монастиря ігумен Святополк (Канюка), інше духовенство.

Храм Йоана Богослова тут збудували в 1170-х роках, за князювання Ярослава Ізяславича. У XIII ст. в документах святиня вже згадується як собор, що свідчить про її духовне піднесення.

Після підписання Берестейської унії, коли на луцько-острозькій кафедрі діє єпископ Кирило (Терлецький), храм стає уніатським.

1775 р. владика Сильвестр (Рудницький) вирішив перебудувати вже ветху церкву у величній собор. Стіни княжого храму розібрали до рівня землі, але раптова смерть ієрарха зупинила роботу. Божий дім так і не відновили. Збереглися тільки залишки фундаменту, які пішли під землю і які розкопали археологи у 80-х роках XX ст.

Очільник області зустрівся з православними ієрархами краю

Митрополит Луцький і Волинський Михайло 10 жовтня взяв участь в обговоренні питань співпраці та створення єдиної помісної Церкви, ініційованому головою Волинської ОДА Олександром Савченком.

Зокрема, на його сторінці у «Фейсбуці» зазначено, що Олександр Ілліч закликав керуючих єпархіями УПЦ КП та УПЦ (МП) докласти максимум зусиль, аби Волинь стала «зразковою в моральних цінностях».

У свою чергу владика Михайло запевнив: «У нас немає великих протистоянь між конфесіями. Люди вчать чути та розуміти те,

що Україна потребує єдиної помісної Церкви. Православні повинні шукати те, що об'єднує. І цього таки більше. А Ваше, Олександр Іллічу, бажання зберегти мир спонукає нас більше працювати над просвітництвом мирян».

Окрім того, архієрей звернувся до очільника області з питаннями, які сьогодні турбують Церкву. «Ми мало віддаємо Богу. Ніяк не можемо домогтися простих речей: аби екзамени студентам не призначали у великі релігійні свята, щоб вони мали змогу помолитися; щоб звітні концерти не проводили в піст; щоб ринки та великі супермаркети не працювали в неділю. Те, що ми сьогодні тут усі разом сидимо та розмовляємо, – це означає, що хочемо бачити Україну однаковою: мирною, заможною та духовною», – наголосив керуючий єпархією.

О. Савченко погодився з думкою, що вихідні варто присвячувати Господу, й пообіцяв посприяти у вирішенні цих питань.

Духовенство благословило новобранців

Віце-канцлер та старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкорований спільно з військовими священиками взяв участь у вряженні на строкову службу призовників.

Урочистості відбулися 10 жовтня на строївому плацу обласного збірного пункту Волинського обласного військового комісаріату. Отець Олександр благословив призовників, потому священнослужителі окропили їх освяченою водою.

Цього разу до лав Збройних сил України, підрозділів Нацгвардії, Держприкордонслужби та Держспецтрансслужби відправлять 570 волинян.

Що кажуть про творення Помісної Церкви на Волині

Митрополит Луцький і Волинський Михайло та головний військовий капелан єпархії протоієрей Михайло Бучак 11 жовтня прокоментували прийняття рішень Константинопольським Патріархатом щодо України.

Зокрема, владика в прямому телеєфірі «5 каналу» розповів про стан релігійних справ на Волині в контексті нинішніх історичних церковних подій. Зазначив, що напередодні відбулася зустріч православних ієрархів УПЦ КП та УПЦ (МП) Волині з головою ОДА Олександром Савченком, де домовлялися «забути, що було в минулому, й шукати, що нас об'єднує сьогодні, з перспективою на завтра». Тому архієрей висловив надію, що в області возз'єднавчий процес прохотитиме швидко й мирно на користь Української Церкви.

Головний військовий капелан єпархії протоієрей Михайло Бучак висловився з цього приводу для інтернет-видання «Перший» (*pershji.com*). Душпастир наголосив, що після визнання недійсною анафем, яку наклала Російська Православна Церква на Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета, представники Московського Патріархату перестануть маніпулювати на так званій неканонічності. Це Божий промисел, який допомагає українцям отримати власну Церкву та порозумітися всім вірянам у межах однієї країни. «Те, що сьогодні відбулось, відкриває можливості порозуміння. Нема причин тепер не пускати вірних Київського Патріархату [сповідатися] в лаври – Почаївську чи Києво-Печерську. Ніхто тепер не може сказати, що це неканонічна Церква», – переконаний о. Михайло.

Проте капелан також пояснює, що РПЦ в Україні опинилася в незручному становищі, адже його певні рішення скасовано. Тому священник закликає до порозуміння та мирного співіснування. «Головне тепер – не стати подобою Московського Патріархату і не почати сміятися з наших братів, які до сьогоднішнього дня були в Московському Патріархаті. Рішення Вселенського Патріархату дало можливість розкрити обійми, обійняти один одного» – зазначає протоієрей.

Владика Михайло відвідав Тернопільську єпархію

Волинський єпархіяльний архієрей на запрошення архієпископа Тернопільського і Кременецького Нестора 12 жовтня здійснив візит до Тернопільської єпархії з нагоди перебування там Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета. Про це повідомив сайт *Cerkva.info*.

Під час візиту керуючий нашою єпархією співслужив зі Святішим Божественну Літургію

та чин освячення настінних розписів каплиці-пантеону Святої праведної Анни в с. Лішня Кременецького району, чин освячення ікони священномученика Юрія Переможця – покровителя борців за незалежність України – у соборі Преображення Господнього м. Кременця. Вони відвідали будівництво кафедрального собору в Тернополі.

Детальніше про це читайте на сайті *Cerkva.info*.

Душпастир – у соціальних мережах

Протоієрей Віктор Михалевич, настоятель парафії Апостолів Петра і Павла в с. Коршовець Луцького районного деканату, розповів каналові соціальних новин «Перший» (*pershji.com*), що Слово Боже можна проповідувати не тільки у храмах, але й усіма засобами сучасного зв'язку.

Важливою темою сьогодення є захист сім'ї, виховання моральних і духовних цінностей, опір їх спотворенню. Адже чимало ЗМІ тепер нав'язують одностатеві сексуальні взаємини, категорично заборонені Святим Письмом. Сім'я визначена Творцем лише як подружжя чоловіка і жінки, воно має бути скріплено церковним таїнством Шлюбу, а одностатеві «шлюби» – це тяжкий гріх. Проте ми повинні ненавидіти тільки сам гріх, але любити грішників, молитися за їхнє врозумлення, бо все Євангеліє зводиться до слова «возлюби».

Отець Віктор служить у храмі та в соціальних мережах. Розповідає про молитви, церковні дати, доносить поради святих.

З публікаціями про душпастиря на «Першому» можна ознайомитися за заголовками «Луцький священник розповів, чи варто садити в тюрму за пропаганду одностатевих стосунків» і «Луцький священник проповідує через Фейсбук та Вайбер».

Протоієрей Віктор Пушко: В Україні не буде двох УПЦ

Головний редактор єпархіяльної радіостудії «Благо» 12 жовтня взяв участь у ток-шоу «Протилежний погляд Live» на тему «Чи отримає Православна Церква України автокефалію?» на телеканалі «UA: Волинь».

Зокрема, о. Віктор наголосив, що об'єднання Церков відбувається через Собор, на якому зберуться представники православних юрисдикцій нашої країни, обговорять організаційні моменти, оберуть Предстоятеля, який урочисто й отримає Томос. Усі, хто захоче об'єднатися, – об'єднуються, переконує священник.

Після цього в Україні буде лише одна Українська Православна Церква. А інша матиме назву, яка вказуватиме на її релігійний центр. І тоді віряни будуть чітко розуміти, до якого храму вони йдуть.

Під час ефіру о. Віктор дискутував із речником Волинської єпархії УПЦ (МП) протоієреєм Олегом Точинським, який запевняв, що дії Вселенського Патріарха є «розкольніцькими» і Російська Православна Церква не визнає їх, коли Україна одержить Томос.

Єпархія відзначила день ангела владика Михайла

13 жовтня, в день святих Михайла, першого митрополита Київського і всієї Руси, у кафедральному соборі Святої Трійці відправили Божественну Літургію з нагоди дня ангела митрополита Луцького і Волинського Михайла.

Із керуючим єпархією молилися: канцлер протоієрей Микола Цап, ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир Вакін, декани, намісники й намісники монастирів, інше духовенство, викладачі та студенти ВПБА, миряни.

На завершення Відправи о. Микола від імені душпастирів і вірних виголосив вітальний

адрес, відзначивши, що тезоіменник є справжнім духовним керманічем та наставником, який має чимало здобутків для Церкви Христової. «За роки Вашого архієпископського служіння на Волині Київський Патріархат збільшився на 142 релігійні громади. Вами особисто освячено 106 нових храмів», – підкреслив канцлер.

У відповідь митрополит Михайло подякував за теплі слова та можливість разом помолитися в цей день, коли ми усі розділяємо радість єднання зі Вселенським Православ'ям.

Також високопреосвященного привітали представники влади – голова ОДА Олександр Савченко та секретар міської ради, виконавч повноважень луцького міського голови Григорій Пустовіт.

Святитель Михайло, який є небесним покровителем керуючої нашої єпархії, був першим Предстоятелем Православної Церкви в нашій країні від Володимирового хрещення Київської Руси. Існує переказ, що у 988 році з Царгорода князь Володимир повернувся із цим Божим угодином.

Як святкували

Покрову Пресвятої Богородиці

14 жовтня у храмах пройшли урочисті Богослужіння. Духовенство та миряни взяли також участь у низці заходів з нагоди Дня захисника України, Дня українського козацтва та 76-ї річниці створення УПА.

Напередодні митрополит Луцький і Волинський Михайло очолив у кафедральному соборі Святої Трійці Божественну Літургію та молебень за нашу країну, її воїнство. З владикою молилися: канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир Вакін, декани, намісники й намісники монастирів, інше духовенство, викладачі та студенти ВПБА, миряни. У відправі взяли участь голова ОДА Олександр Савченко, секретар міської ради, виконавч повноважень луцького міського голови Григорій Пустовіт, інші представники влади.

Після цього учасники Богослужіння хресним ходом прийшли до фотостенда загиблих героїв на Театральному майдані, де було відслужено заупокійну літію. Молитовно вшанували полеглих героїв АТО (ООС) і на цвинтарі обласного центру, що біля с. Гаразджа. На Алеї почесних поховань правили настоятель храму Воскресіння Христового священник Ярослав Черенюк спільно з військовими капеланами.

У день Покрови владика на запрошення Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета перебував у столиці, взявши участь у Божественній Літургії та загальноукраїнській молитві на Софіївському майдані. До подячного молебню за благодіяння, які Бог подає Україні та її Православній Церкві, зокрема долучилися Президент України Петро Порошенко, представники різних християнських конфесій. На цьому торжестві побували й військові священники Волині на чолі з головним капеланом нашої єпархії протоієреєм Михайлом Бучаком.

У Луцьку з нагоди празника відбулась посвята нових учнів обласного ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою ім. Героїв Небесної сотні. Ліцеїстів окропив освяченою водою священник Євген Маласпіна.

Із багатьох покровських подій виокремимо ще такі. Героїв, які полягли за нашу незалежність, ушанували в с. Запілля (урочище Обрізки) Ратнівського деканату. Про це повідомила у «Фейсбуці» Анастасія Павлович, голова Величанської сільради. Заупокійну літію відслужив декан протоієрей Роман Бодак спільно зі старовижівським благочинним Іваном Зеленком та іншим духовенством.

А протоієрей Василь Клочак, настоятель луцької Братської парафії Воздвиження хреста Господнього, повідомив, що цього дня вихованцями її недільної школи організовано виставку картин на релігійну тематику, яка експонувалася в церкві.

У Луцьку відкрили пам'ятний знак загиблим студентам

На фасаді головного корпусу Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки встановили меморіальну дошку Станіславу Потапчуку, Артемові Карабану та Андрієві Снітку, які загинули в зоні проведення АТО.

Чин освячення дошки 16 жовтня очолив

ПОЧЕСНА МІСІЯ МУЗЕЮ

Ікона «Юрій Змієборець із житієм», 1630 р., віднайдена в с. Бобли Турійського р-ну 1982 р.

Показник цивілізаційної зрілості держави бачимо у ставленні суспільства до своєї національної духовної історико-культурної та мистецької спадщини, як ми її зберігаємо і як пропагуємо.

Місто Луцьк справедливо пишається унікальним Музеєм волинської ікони, що на вул. Ярощука, 5, відомим далеко за межами нашої країни. Цьогоріч йому виповнилося 25 років. Згадаємо його витоки...

Знаковою і величною постаттю в формуванні музею був Павло Миколайович Жолтовський (1904–1986), видатний учений зі Львова, доктор мистецтвознавства, лауреат державних премій.

У першій половині 1980-х років він був незмінним ініціатором, натхненником і масштабним керівником наукових експедицій Волинського краєзнавчого музею щодо обстеження, виявлення та взяття на облік цінних пам'яток сакрального мистецтва у діючих та знятих з реєстрації культурних спорудах Волинської області. За радянських часів церковні пам'ятки зазнавали нищення, особливо в закритих храмах. Та згодом атеїстична влада, яка призвела до цього варварства, наче злякалася свого злочину і почала його дещо виправляти.

Учасники експедицій, здебільшого

молоді музейні працівники, спостерігали розпачливу картину руйнування: протікаючі дахи, розбиті шибки, бруд і пліснява. Це, ясна річ, не сприяло збереженню церковного майна, творів сакрального живопису XVI–XVIII століть. Ікони були в аварійному стані, часто зі значними втратами фарбового шару. Місія музейних експедицій мала рятувальний характер.

Було обстежено 370 культових споруд, із яких 170 були діючими, 200 – знятими з реєстрації. 75 церков були в аварійному стані, тому їх планували знести, 40 були визнані придатними для освоєння під господарчі та культурні потреби. Ці культові будівлі слід було звільнити від майна. Музейні працівники намагалися зібрати все цінне, що могло пропасти для нашої історії. У результаті до музею було передано біля 300 ікон XVI–XVIII століть, 225 з яких музей уже відреставрував.

Деякі закриті храми залишилися необстеженими, бо не вдалося туди потрапити. Ключі зберігалися в людей, а вони, не довіряючи ніяким офіційним кампаніям, придумували різні причини, щоб не пустити музейників у церкву. Траплялися випадки, коли парафіяни негласно продовжували доглядати свій, закритий владою, храм, бо сподівалися на часи, коли його відкриють. Надії людей справдилися.

У кінці 1980-х років до музею почали масово звертатися представники церковних «двадцятків» із проханням повернути їм узяті під час експедицій майно. Волинський краєзнавчий музей із розумінням сприйняв бажання людей. Близько 100 музейних предметів було повернуто громадам. Серед них – ті експонати, які перебували в задовільному стані та не мали виняткової цінності як історико-культурні пам'ятки. Якщо справа стосувалася особливо цінних речей, то музей пропонував виготовляти їх копії, які віддавати церквам. Міністерство культури оплачувало роботу художників, що робили копії ікони і дерев'яної пластики. Парафіяни залишалися задоволеними, бо новий твір здавався їм кращим за старий оригінал.

Завдяки збереженим щоденникам експедицій можна прослідкувати музейне опрацювання привезених предметів і прозвітувати перед сільськими громадами, в яких понад 30 років тому були взяті церковні цінності до музею. На все, що бралось, складалась акти передачі в двох примірниках, зразок якого музей належно зберігає. Згідно з першою атрибуцією сакральних предметів, зробленою П. М. Жолтовським і ретельно занотованою в польовому записнику – щоденнику, музейні науковці робили їхній опис, присвоювали два номери у фондових книгах: книзі вступу (КВ) та

в книзі інвентарного обліку певної групи експонатів, наприклад, ікони (І), живопис (Ж), речовий фонд (Р2). Надалі місія музею полягала в забезпеченні умов зберігання та реставрації музейних цінностей. А кінцевим завданням музею є їх розміщення в експозиційних залах для загального огляду відвідувачами, поглиблене вивчення й популяризація артефактів історії та мистецтва.

Під час експедицій на історико-культурні пам'ятки, що залишалися у діючих храмах, складено охоронні паспорти офіційного зразка Міністерства культури УРСР у п'яти примірниках. На облік було поставлено 685 пам'яток. У паспорті вказувалася назва предмета, час створення, розміри, давався короткий опис і фотографія. Цей документ покладал на церковну громаду відповідальність за збереження вказаного церковного майна, бо воно вважається частиною національного історико-культурного фонду України. Контроль за станом пам'яток здійснювався відповідними відділами охорони національної спадщини в структурі Міністерства культури.

Тісна співпраця між державними хранителями старожитностей та релігійними структурами і надалі служить збереженню нашої духовної спадщини, такої необхідної в розбудові української незалежної держави.

*Лариса ОБУХОВИЧ,
науковий співробітник
Музею волинської ікони*

Учасники експедиції 1982 р. П. Жолтовський та В. Антонюк у зруйнованому храмі с. Нова Вишва Старовижівського р-ну

Один із експозиційних залів Музею волинської ікони

Віднайдення ікони «Юрій Змієборець із житієм» 1630 р., с. Бобли Турійського р-ну. 1982 р. Справа наліво: співробітники музею В. Антонюк і М. Черенок проводять профілактику аварійних ділянок живопису

У ЛУЦЬКУ ВІДЗНАЧИЛИ СОБОР ВОЛИНСЬКИХ СВЯТИХ ТА АКТОВИЙ ДЕНЬ ВПБА

За повідомленням сайту *Vpba.org*, напередодні, 22 жовтня, у домовому храмі Всіх святих землі Волинської ВПБА благочинний цієї церкви ієромонах Іларіон (Зборовський), гості та студенти відслужили Вечірню з акафістом.

23 жовтня Божественну Літургію та подячний молебень у кафедральному соборі Святої Трійці очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Із ним, зокрема, молилися: архієпископ Чернівецький і Кіцманський Онуфрій, архієпископ Тернопільський і Кременецький Нестор, архієпископ Чернігівський і Ніжинський Євстратій, канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, ректор ВПБА протоієрей Володимир Вакін, представники інших духовних навчальних закладів нашої Церкви.

Тут же, у храмі, відбулася посвята першокурсників. Студенти отримали благословення на носіння підрясника, склали присягу, одержали студентські квитки та залікові книжки.

Свято продовжилося в актовому залі ВПБА. У вступному слові ректор духовної школи отець Володимир коротко підсумував минулий навчальний рік, наголосив на бажанні розвивати її так, щоби

найважливішим фактором навчання студентів залишалася їхня духовність та моральність. Ректор представив учасникам заходу фільм про академію.

Вітання висловили також: ректор Рівненської духовної семінарії протоієрей Віталій Лотоцький, представники Київської та Львівської православних богословських академій, Дніпровської духовної семінарії, начальник управління освіти, науки та молоді ОДА Людмила Плахотна, проректор з наукової роботи та інновацій СНУ ім. Лесі Українки Андрій Бояр.

Ректор ВПБА о. Володимир Вакін вручив іменний годинник від Верховної Ради митрополитові Луцькому і Волинському Михаїлові за заслуги в розбудові Церкви.

Грамотами Верховної Ради та нагрудним знаком нагороджені: ректор ВПБА кандидат богословських наук протоієрей Володимир Вакін, канцлер єпархії протоієрей Микола Цап та викладач академії кандидат історичних наук Микола Кучерепа.

Пам'ятні годинники вручено також викладачам кандидатів мистецтвознавства Тетяні Бокій та Мілі Хоміч.

Подяки Міністерства освіти і науки України удостоєні доктор богословських наук

протоієрей Богдан Гринів, кандидат богословських наук протоієрей Микола Цап'юк.

Благословенні митрополитичі грамоти вручено протоієреям Михайлові Онищуку та Вікторіві Пушку.

Митрополитичі грантами на оплату навчання удостоєні студенти-відмінники.

Керуючий єпархією у промові підкреслив важливість виховання духовною школою майбутніх пастирів. Тільки високоосвічені, глибоко віруючі та молитовні пастирі зможуть повести за собою людей, що й буде найкрасномовнішим доказом ефективності виховання, упевнений високопресвященний. Також владику відмітив, що зараз у ВПБА навчаються студенти з восьми країн світу. Всі випускники забезпечуються місцем служіння.

Секретар вченої ради священник Владислав Фультес представив шостий номер наукового богословсько-історичного фахового журналу «Волинський благовісник».

Відзначення Собору, тобто дня спільного вшанування, всіх святих землі Волинської 23 жовтня започатковано 1881 р. – на честь 50-ліття повернення в Православ'я Свято-Успенської Почаївської лаври, яка

більше віку перебувала в підпорядкуванні уніатів.

Перелік відомих прославлених Церквою подвижників благочестя, які просяяли на Волині або пов'язані з нею, починають рівноапостольні першовчителі слов'ян Кирило та Мефодій. Цей сонм поповнюється новими іменами. Зокрема, не так давно долучилися новоканонізовані: преподобний Амфілохій Почаївський, благовірний князь Володимир Василькович, мученик Данило Братковський.

Волинській православній богословській академії вже понад 220 років. Вона є наступницею Острозької єпаршої семінарії, заснованої єпископом Варлаамом (Шишацьким) 1795 р. Протягом своєї історії навчальний заклад діяв у різних містах, кілька разів його закривали й відновлювали. У 1992 р. відбулося відродження духовної семінарії в незалежній Україні, яку 2011-го реорганізовано в богословську академію.

Оксана КАРНКОВСЬКА
Світлина інформаційної служби єпархії

СВЯТИНИ ВОЛИНИ

У ТИХОТИНІ ОСВЯЧЕНО МІСЦЕ ПІД БУДІВНИЦТВО ХРАМУ

Чин заснування церкви Апостола і євангеліста Йоана Богослова й поставлення хреста в с. Тихотин Рожичанського деканату з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла здійснив канцлер єпархії протоієрей Микола Цап 9 жовтня.

У проповіді душпастир наголосив, що така подія трапляється раз на декілька поколінь, коли ми є свідками освячення місця під спорудження нового храму. Ми встановлюємо православний хрест на знак того, що тут будуватиметься Божий дім. «До нього щонеділі та кожного святого буде приходити, ділитися своїми радощами чи й навіть сумом, просити в Бога благословіння на свої діла. Оскільки цього дня Церква вшановує пам'ять апостола і євангеліста Йоана Богослова, якого ще називають "апостолом любові", то нехай ця велика любов передається всім жителям села, аби мали християнську любов між собою. Маємо надію, – сказав канцлер, – коли освячуватимемо новозбудований храм, який тут

стане, то вже будемо молитися в єдиній Українській Помісній Церкві».

Він також заохотив допомагати зведенню святині, оскільки кожної Літургії возноситься молитва «за будівничих і жертводавців святого храму цього». Тобто якщо людини вже й немає серед живих, у Господньому домі завжди моляться за неї.

Із о. Миколою служили декан протоієрей Василь Шняк, намісник монастиря Успіння Пресвятої Богородиці в с. Сокіл ігумен Яків (Мільян), настоятель парафії Святого Духа в Рудці-Козинській протоієрей Микола Коновалов, який опікується Тихотином, інше місцеве духовенство.

За богослужінням молився, зокрема, сільський голова Володимир Уринюк, який започаткував цю добру справу.

Лариса КУЛІШ
Світлина інформаційної служби єпархії

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2, 3

головний військовий капелан єпархії протоієрей Михайло Бучак. Із ним служили інші капелани.

«Хтось живе тілом, хтось – розумом, а хтось – душею й серцем. Ці хлопці, без сумніву, жили душею й серцем!» – зазначив у душпастирському слові о. Михайло.

Разом з усіма молилися рідні й близькі загиблих, ректор Ігор Коцан, професорсько-викладацький склад, студенти, громадськість.

Промінь: освячено стелу борцям за волю України

Митрополит Луцький і Волинський Михайл 17 жовтня освятив пам'ятний знак загиблим бійцям УПА в с. Промінь Луцького районного деканату.

У слові архієрея зауважив: «Ці встановлені меморіальні дошки – це нагадування нам про нашу історію... Це не імена чужих нам людей». Це люди, вчинки яких нам пояснюють, як потрібно любити свою Батьківщину і з плином часу не повторювати помилок. Адже це не шкільні уроки, на яких повторення є засвоєнням матеріалу, це – людські жертви, пояснює владика. Тому ми встановили ці дошки як нагадування, аби завжди пам'ятати про героїв та їх вчинки.

Разом із високопреосвященим молилися луцький районний декан протоієрей Володимир Присяжнюк, настоятель місцевої парафії Архістратига Михайла протоієрей Володимир Дрозд, інше духовенства благочиння, ветерани ОУН-УПА, представники влади та громадськості.

Луцьких прикордонників привітали з 26-річчям

Митрополит Михайл поздоровив місцевий прикордонний загін із черговою річницею створення. Разом із владикою в урочистому заході 18 жовтня взяли участь канцлер єпархії протоієрей Микола Цап та капелан прикордонників священник Михайло Хімчак, студенти Волинської православної богословської академії.

«Час випробувань для кожної людини – це визначення, що для нього святе, цінне, чим він живе і за що готовий віддати „душу й тіло“, – підкреслив владика у слові.

Привітали прикордонників також представники влади та громадськості. Дійство відбулося на території військового містечка в обласному центрі.

Луцький загін прикордонного контролю створили 20 жовтня 1992 року.

На Ковельщині конференцію розпочали з молитви

Ковельський міський декан протоієрей Василь Мичко та настоятель парафії Святителя Миколая Чудотворця с. Колодяжне Ковельського районного благочиння протоієрей Іван Оринчак 18 жовтня взяли участь у відкритті наукової історико-краєзнавчої конференції «Минуле і сучасне Волині та Полісся. Ковель і Ковельщина в українській та європейській історії».

Перед початком роботи душпастирі прочитали молитву та благословили учасників конференції.

Захід, приурочений 500-річчю надання Ковелю магдебурзького права, відбувся у народному домі «Просвіта» цього райцентру.

У новій церкві Рожища – перше престольне свято

20 жовтня парафія Преподобного Сергія Послушного, що в цьому місті, вперше відзначила престольний празник у тимчасовому храмі.

Урочисте Богослужіння очолив канцлер єпархії протоієрей Микола Цап. Із ним співслужили настоятель священник Микола Царик та інше духовенство Рожичанського благочиння.

Отець канцлер передав вітання від митрополита Луцького і Волинського Михайла, який не зміг бути на святі через важливу поїздку до Києва, та зауважив, що, як надіємось, наступний храмовий празник буде вже в єдиній помісній Церкві. А отець настоятель подякував присутнім, зокрема, міському голові В'ячеславу Поліщуку за допомогу в потребах становлення парафії.

Раніше інформаційна служба єпархії повідомляла, що цей Божий дім освячено 18 лютого цього року. Місце, де громада збирається на молитву, – прибудова колишньої кірхи, спорудженої 1862 р. За радянських часів, коли культуру споруду було переоблаштовано під фабрику «Динамо», добудову використовували в господарських цілях. 27 грудня 2016 р. керуючий єпархією звершив тут чин заснування церкви.

Владика Михайл: єдина автокефальна Церква – останній крок до незалежності

Митрополит Луцький і Волинський в програмі «Відверто з Володимиром Пашенком» на «12 каналі» розповідав про Українську Православну Церкву, автокефалію, майбутній Об'єднавчий Собор, Томос та інші питання, що хвилюють сьогодні українців.

Високопреосвященний, зокрема, сказав: кожен православний народ має право мати свою незалежну в управлінні (тобто автокефальну) Церкву зі своїм Предстоятелем. Єдина помісна Церква – це воля всього Київського Патріархату, всієї УАПЦ та частини УПЦ (Московського Патріархату). Об'єднавчий Собор має створити останні передумови для автокефалії, а обраний на нього Патріарх – одержати Томос (документ про автокефалію) від Вселенського Патріарха Варфоломія. Московський Патріархат за 27 років нічого не зробив для припинення організаційного розділення Православ'я в Україні, тому й відбулося втручання Вселенського Патріарха.

Ще владика говорив про мову богослужіння, обряди, посади священнослужителів, титул керуючого майбутньою помісною Церквою, про рішення синоду РПЦ у Мінську.

Незалежна Церква як неоціненний дар від Бога стане останнім кроком до істинної незалежності України, зазначив керуючий єпархією.

Передачу можна дивитися на сайті 12kanal.com.

Капелану вручили відзнаку Президента

Військовий священник протоієрей Віталій Антоноук, настоятель парафії Собору Пресвятої Богородиці с. Забороль Луцького районного деканату, одержав нагороду Президента України Петра Порошенка «За гуманітарну участь в антитерористичній операції».

Душпастиря відзначено за добровільне забезпечення проведення АТО в Донецькій та Луганській областях, волонтерську діяльність безпосередньо в районі антитерористичної операції. Нагороду вручив голова облдержадміністрації Олександр Савченко 24 жовтня під час розширеного засідання колегії ОДА. У зібранні, зокрема, взяв участь митрополит Луцький і Волинський Михайл.

У шпиталі проведено концерт

У Луцькому гарнізонному військовому госпіталі стараннями капелана цього закладу священника Сергія Мельничука для пацієнтів та медперсоналу 24 жовтня влаштовано концерт на тематику Донбаської війни.

Між поетичними й прозовими творами лунали музичні номери: закінчивши відправу (тимчасово служивши в невеличкому актовому залі) та знявши облачення, отець узяв гітару й співав армійських і козацьких пісень.

Виступали також члени Спілки християнських письменників України Юрій Вавринюк і літредактор інформаційно-видавничого центру нашої єпархії Віктор Гребенюк.

Наприкінці заходу бібліотеці госпіталю подаровано видання Волинського осередку СХПУ, глядачам роздано газету «Волинські єпархіяльні відомості».

Представники єпархії на міжнародній конференції в музеї

Священники з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла взяли участь у XXV Міжнародній науковій конференції «Волинська ікона: дослідження та реставрація» й урочисто стях з нагоди 25-річчя Музею волинської ікони.

Віце-канцлер єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний та декан богословського факультету ВПБА кандидат богословських наук протоієрей Василь Лозовицький привітали працівників музею з ювілеєм, подякували їм за самовіддану працю. Зокрема, о. Олександр наголосив на важливості дослідження сакрального мистецтва України та Волинського краю. Секретар вченої ради ВПБА священник Владислав Фультес був учасником відкриття конференції та пленарного засідання.

Захід пройшов 25 жовтня у Волинському краєзнавчому музеї. Окрім кліриків, у ньому взяли участь мистецтвознавці, історики, краєзнавці з України, Росії, Білорусі, Польщі. Про це повідомив сайт *Vpba.org*.

Керуючий єпархією застеріг від участі в хеловіні

26 жовтня митрополит Луцький і Волинський Михайл виступив зі зверненням до мирян єпархії щодо «святкування» хеловіну.

Високопреосвященний, зокрема,

пише: «Декому здається, що хеловін – то лише гра із використанням жакетів, костюмів, тож, мовляв, нічого гріховного, демонічного в цьому нема. Насправді ж основа хеловіну – поклоніння дияволу і його прислужникам, що нині набуло начебто карнавного вигляду. Бо сатана не тільки "ходить, рикаючи, наче лев" (1 Пет. 5:8), а й рядиться в різні одязі, аби привабити багатьох».

Останніми роками це язичницьке святкування кельтських племен, що стало частиною американізму й поширюється по всьому світу, набуло небезпечних розмірів. Не тільки в «закритих клубах», як досі, а й у різних відпочинкових та навчальних закладах проводять цей день нечистої сили. Причому до участі в ньому нерідко змушують обслуговуючий персонал, студентів усупереч їхнім християнським переконанням.

«Закликаю вас, дорогі у Христі, не бути самим серед учасників хеловіну, не примушувати й не радити іншим – чи колегам, чи друзям, чи підлеглим. Краще відроджуйте українські культурні традиції, в яких прославляємо Бога і свою Батьківщину. Будьмо пильні, бо ворог роду людського не спить і використовує будь-які можливості, аби збити нас зі шляху до Небесного Царства!» – мовить керуючий єпархією.

Повністю зі зверненням можна ознайомитися на єпархіяльному сайті *pravoslavivolyzni.org.ua*, у розділі «Документи».

Керуючий єпархією відвідав парафію в Угринові

28 жовтня митрополит Луцький і Волинський Михайл очолив Божественну Літургію в храмі Воздвиження хреста Господнього в с. Угринів Горохівського деканату.

Оскільки зараз іде процес визнання автокефалії Українського Православ'я, владика говорив про останні події на цьому шляху. Також архієпископ подякував угринівцю Андрієві Тураку, відомому підприємцеві, громадському діячу та меценатові, за велику допомогу: він виділив кошти на ремонт фасаду цієї церкви й розписи стін, стелі.

Божий дім, який кілька років тому ввійшов у Київський Патріархат із Московського, побудований понад 170 літ тому. Уже чотири роки, як занедбане приміщення взялися відновлювати парафіяни, перебуваючи в Українській Церкві.

Храм поступово став прикрашатись, повідомив місцевий декан протоієрей Андрій Сидор. Допомагають віряни чим можуть: іконами, рушниками тощо. Розписи виконували художники з Горохова й Луцька.

Із владикою співслужили: о. Андрій, настоятель парафії священник Микола Сегет, душпастир Горохівського та Луцького районного благочиння. Разом з усіма молився голова сільради Віталій Шпиль.

Інформаційна служба єпархії

Докладніше про ці та інші події – на офіційному сайті *pravoslavivolyzni.org.ua*

ЕПАРХІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

4 грудня

День заснування храму: 20 років тому, 1998-го, – церква Апостолів Петра і Павла в с. Сокиричі Ківерецького деканату.

День освячення храму: 10 років тому, 2008-го, – каплиця Ікони Божої Матері «Поміч у пологах» у пологовому будинку Луцька.

5 грудня

День висвяти: 25 років тому, 1993-го, – протоієрей Володимир Комарницький, настоятель парафії Апостолів Петра і Павла в селі Мар'янівка Горохівського деканату.

8 грудня

День народження: 50 років тому, 1968-го, – протоієрей Роман Янів, настоятель парафії Святителя Миколая Чудотворця у Горохові.

10 грудня

День висвяти: 25 років тому, 1993-го, – архidiaкон Микола Коць, клірик кафедрального собору Пресвятої Трійці у Луцьку.

12 грудня

День висвяти: 25 років тому, 1993-го, – протоієрей Петро Ступінь, настоятель

парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Дідичі Ківерецького деканату.

19 грудня

День освяти храму: 20 років тому, 1998-го, – церква Святителя Миколая Чудотворця у Луцьку.

21 грудня

День заснування храму: 20 років тому, 2008-го, – церква Великомучениці Варвари в с. Небіжка Ківерецького деканату.

22 грудня

День народження: 45 років тому, 1973-го, – протоієрей Микола Гой, настоятель парафії Святителя Миколая Чудотворця в Луцьку.

26 грудня

День висвяти: 25 років тому, 1993-го, – протоієрей Микола Цап, канцлер епархії, настоятель парафії Великомученика Юрія Переможця у Луцьку.

27 грудня

День висвяти: 20 років тому, 1998-го, – священник Михайло Стрільчук, настоятель цвинтарного храму Великомучениці Варвари, клірик парафії Воздвиження хреста Господнього в с. Угринів Горохівського деканату.

Щиросердечно вітаємо вас із ювілеями, боголюб'язні отці, браття і сестри! Хай Господь благословляє усіх вас на многії і благії літа!

ОФІЦІЙНО

Священника Романа Кобрія призначено настоятелем парафії Преподобного Сергія Послушного в с. Зміїнець Луцького районного деканату (№ 72 від 1 жовтня 2018 р.).

Священника Ігоря Корпана призначено настоятелем парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Величчє Ратнівського деканату та Різдва Йоана Предтечі в с. Підсинівка Старовижівського деканату (№ 73 від 4 жовтня).

ОФІЦІЙНО

ВЛАДИКА МИХАІЛ: СПОЧАТКУ ТРЕБА ПОДОЛАТИ ДУХ ВОРОЖНЕЧІ

18 жовтня митрополит Луцький і Волинський звернувся до духовенства й мирян нашої епархії з нагоди очікуваного об'єднання в єдину помісну УПЦ, яка одержить Томос про визнання автокефалії.

У доленосний для майбутнього Православної Церкви в Україні час, питання якої вийшло далеко за межі внутрішніх інтересів, а чим далі, тим більше стосується загальноправославного діалогу, звертаюся до вас із закликом до плекання християнської любові, всепрощення. Пошук того, що нас об'єднує, а не того, що роз'єднує, вимагає зречтись свого, накинутого ззовні егоїстичного прагнення поквитатися за старі образи, висловити все те негативне, що накопичувалося і збиралося роками, немовби підливаючи масла у вогонь протистояння і поділу.

А чи є нам насправді що ділити, накидати ярлики, сторонитися один одного? Чи не по одній землі ходимо і чи не одного Бога хвалямо?!

Будьмо тими, хто йде назустріч першими, з доброї волі, а не тими, хто на неї приводиться силоміць або через безвихідь, затаївши в серці злобу. Невипадково апостол Павло закликає: «Не забувайте також добродійності і спілкування, бо такі жертви благоугодні Богу» (Євр. 13, 16).

Наріжним каменем міжправославного діалогу в Україні сьогодні мають стати слова

Господньої молитви: «І прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим» (Мф. 6, 12), а не старозавітний принцип «око за око, зуб за зуб» (Вих. 21, 24).

Саме наші спільні вороги провокують на різкі виступи, загострення релігійного протистояння, підняття нагору старих образ, аби поквитатися (щось на зразок «бо тепер ми канонічні, а ви що казали і робили у свій час?»).

Задля майбутнього української Церкви та процвітання незалежної держави забудьмо те насіння зла і розбрату, яке сіє ворог людського роду, а в неодумності та любові молитовно наслідуймо заклики Спасителя про всіх Своїх учеників у первосвященничій молитві до Отця, що читаються сьогодні у Божих храмах: «Збережи їх в ім'я Твоє, тих, кого Ти дав Мені, щоб вони були єдине, як і Ми» (Ін. 17, 11).

Спрямовуймо всі свої зусилля не на пошук ворогів і винуватих, а на подолання духу ворожнечі, несприйняття, бажання загострити і так непросту ситуацію. Адже шлях, яким ми йдемо, веде до скликання Об'єднаного Помісного Собору, на якому буде обрано Предстоятеля, а очолювана ним Церква зможе посісти належне місце в братній сім'ї Помісних Православних Церков.

У цьому нехай нам допоможе Бог за молитвами всіх святих, у Волинській землі прославлених!

Ієрархи Волині під час зустрічі з головою ОДА Олександром Савченком 10 жовтня

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

**СЛОВО КИЇВСЬКОГО
ПАТРІАРХАТУ
– НА ВОЛИНІ**

ЧИТАЙТЕ
Різноманітна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Волі, 2 (напроти ЦУМу, біля обласної юнацької бібліотеки). Розпорядок роботи: будні – 9.30–19 год; свята, суботи й неділі – 10–17 год.

СЛУХАЙТЕ
Передача «Благо»: неділя, 7.30, FM-радіостанція «Сім'я і дім» (102,4 МГц).

ЧИТАЙТЕ, ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ
Сайт pravoslavivolyzni.org.ua – історія, устрій епархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, відео, газета, книги, аудіо, передруки.

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ
За єдину Помісну Українську Православну Церкву!

Свідцтво про державну реєстрацію: ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.
Засновник і видавець – Управління Волинської епархії
Української Православної Церкви Київського Патріархату (Волинська духовна консисторія)
Друк – ТОВ «Волинська друкарня» (Луцьк, просп. Волі, 27). Тел. (0332) 24-25-07. Зам. № 1192 Наклад 1450 пр.
Передплатний індекс 91241

РЕДАКЦІЯ
Віталій КЛІМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоієрей Віталій СОБКО, Петро САЙКЕВИЧ (верстка)

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове.
Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім.
Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1
volynkonsystoria@ukr.net
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10:00–16:00, обідня перерва – 13:00–14:00

КЕРУЮЧИЙ ЕПАРХІЄЮ
Митрополит Луцький і Волинський МИХАІЛ. Тел./факс (0332) 72-44-64

КАНЦЕЛЯРІЯ
Канцлер – протоієрей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Вице-канцлер – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ. Тел. (0332) 72-44-64

ІНФОРМАЦІЙНО-ВИДАВНИЧИЙ ЦЕНТР
Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність епархії)
infosluzhba@ukr.net
Сайт – pravoslavivolyzni.org.ua
info@pravoslavivolyzni.org.ua

Прес-служба (співпраця зі ЗМІ) – прес-секретар архимандрит КОНСТАНТИН (Марченко)
Моб. (096) 781-80-59. Pres-sluzhba@ukr.net
Газета «Волинські епархіальні відомості». Hazeta.vyev@gmail.com

Телестудія «Собор» – гол. редактор диякон Сергій ПАНАЩУК
Радіостудія «Благо» – головний редактор протоієрей Віктор ПУШКО.
Тел. (095) 126-40-77. Blaho@ukr.net
Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі»
– завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО. Тел. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97
klyuchi@ukr.net

КАПЕЛАНСЬКА СЛУЖБА
Старший капелан – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Інспектор з питань місійної діяльності – протоієрей Юрій БЛИЗНЮК.
Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87

ПАЛОМНИЦЬКИЙ ЦЕНТР «УКРАЇНА»
Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79

Уповноважений епархії у справах сім'ї – протоієрей Василь КЛОЧАК. Моб. (066) 571-75-27

СКЛАД-МАГАЗИН ікон, риз, церковного начиння тощо
Директор Богдан ТИШКЕВИЧ. Луцьк, просп. Волі, 2. Моб. (066) 217-25-58
Час роботи: понеділок–п'ятниця, 10:00–18:00,
в суботу – 10:00–15:00, обідня перерва – 13:00–14:00.

НЕ ДАВАЙМО МІСЦЯ ДЕПРЕСІЇ

Проповідь митрополита Луцького і Волинського Михаїла*

Во ім'я Отця і Сина і Святого Духа. Слава Ісусу Христу!

Улюблені браття і сестри, я поздоровляю вас із воскресним днем, а причасників – із прийняттям Святих Христових Таїн.

Сьогоднішнє євангельське читання розповідає нам про зцілення біснுவатого і про вмістність злих сил в одній людині. Запитували його, «яке твоє ім'я», щоби знати, який диявол мучить людину. І сказано – «Леґіон», тобто багато. Багато злих духів, які людину мучать, не просто її мучать, а зводиться до одного: щоби людина загинула. Не в стражданнях самих, хоча і в самих стражданнях також є зміст. Для чого страждання ці? Для того, щоби відмовилася людина від Бога в них... Дияволу недостатньо знищити фізичне тіло людини, він хоче знищити саму людину. Тому, що знищуючи фізичне тіло, він не має влади над [усією] людиною. Тіло і так помре, а от знищивши людину... А от знищити людину – це позбавити її можливості потрапити в Царство Небесне.

Ми можемо згадати це на прикладі праведного Іова. Коли приступив диявол до Бога і говорить: «Ось праведник тут є такий, він все Тебе вихваляє, але попусти, щоби я забрав у нього майно, – побачим, чи буде він Тебе хвалити далі. Це він хвалить, коли в нього все добре». Господь дає попущення таке, диявол забирає майно, але цей продовжує хвалити. «Кажу в душі своїй: я це маю, тому що дав це мені Бог. І тому Бог дав – Бог забрав. Чого мені скорбіти? Я голий прийшов у цей світ і таким же самим його покину». Тоді диявол приходить і спокушає Бога, говорячи: «А ось хвороби пошли – чи в хворобах він залишиться таким же вірним?» І він почав хворіти, але не скорбів і не прогнівався Бога. Лише жінка його спокуюшала, каже: «Страждаєш? Проклени Бога – помреш, не будеш страждати». А він відповідає: «За що я маю Бога проклинати? Коли в мене було стільки доброго в житті, я його хвалив. А коли в мене в житті щось погано по моїх гріхах, я його маю проклинати? За що? Я страждаю за свої гріхи. А не страждаю за те, що мені дав Бог». Не прокляв, залишився живим. А диявол підійшов і каже: «А душу мені його дай». Господь каже – а от душі не можна. І тоді Господь повертає праведному Іову все.

Тому, дивлячись на цей приклад, ми можемо сказати про цього гадаринського

біснுவатого: диявол мучив тіло, але бажав, щоби загинула і душа, тож, не маючи можливості впливу на душу, попросив хоч би над плоттю познущатися, і мучив його довго. І ось ця злість щодо плоті людської виражається не просто в тому, що диявол побажав і випросив у Бога піти із цього біснуватого, а оселитися в свиней. Хоч так помститися, хоч так людям помститися. Не суть у самих свинях, а суть у помсті, помсті людям. Забере свиней – і що люди зробили? «Відійди від наших країв», тому що бачили, що майно втрачають.

Ось так і в нашому з вами житті. Коли все добре, тоді Бога прославляєш; коли все дуже добре, то Бога не треба. А коли тобі погано, ти до Нього взиваєш; а коли тобі дуже погано – ти думаєш, що Бога нема, Він тебе полишив. Неправда це, Бог завжди є, а те, що трапляється в нашому житті, – це трапляється згідно з нашим життям, нашим розумінням і нашою совістю. Не тому, що так Бог хоче, а тому, що Бог так реагує на наше прохання, на наші роздуми, на наше переживання. І зважаючи, що ми не каємось, не міняємось, допускає, допускає хвороби. Адже ми дуже часто говоримо: як тривога, то до Бога, а по тривозі – то й по Бозі. Ось так, на жаль, є, але так не повинно бути. Ми цю притчу, цей вислів знаємо, але так бути не повинно. Коли тривога, то до Бога, коли радість – подвійно до Бога.

Адже православний – це не назва, це не наша приналежність до якоїсь конфесії, це спосіб нашого мислення, це правильне славлення Бога, постійна дяка Богу: і за радість, і скорботу, яка посилається для нас, бо посилається це для нашого спасіння. Коли ти підупав, Господь посилає тобі людину, вона тебе підбадьорює і радість панує на твоєму серці. І ти радієш, і ти щасливий. Коли ти грішиш, Господь допускає тобі випробування для того, щоби ти зрозумів: нічого в цьому житті не можеш, якщо тобі Господь не допоможе. Нічого не можеш. І щоби переконатися в цьому, оці попущення: хвороба – це для того, щоби отверезити нас. Ви ж дітей своїх маєте, ну лупцюєте їх інколи, від злості чи від любові. Здається, в злості почав, а в любові вибив. Але все одно з любов'ю це робите, тому що не бажаєте йому поганого. Ви хочете, щоби йому було краще: я ж для тебе живу. І бажаєш добра цій дитині, і любиш її, все одно ж любиш. А як десь спересердя сильніше виховав, то ще більше скорбиш, ніж воно, що перестарався ляпасом. Так чи ні?

Так і Бог. Також любить, а за наші гріхи допускає нам, але й скорбить. Наприклад, Господь плакав про Єрусалим, не про саме місто Єрусалим, а про суть саму, про людей, жителів того міста, що розженуть їх, поб'ють, загинуть вони. І плакав, що люди не хочуть покаятися, не хочуть змінитися. Не

стають іншими, не бачать перед собою Бога. А якщо не бачать, то й живуть погано. І ось Господь плаче, але й там прощає. Згадайте Книгу Буття, про Каїна й Авеля: Каїн злякався, що зробив, і каже: «Будуть мені мстити чи прощати?» Каже: «Сімдесят разів на день треба прощати, не то що один раз». Але і виховувати треба, і з любов'ю це змінювати на краще. Тому і Господь допускає нам ці випробування, щоби ми стали кращими. Не по жорстокості Своїй, а по Своему людинолюбству. Якщо і є допущення, то по людинолюбству. Оце ми повинні розуміти.

Тому сьогоднішня притча і поважає, і розказує, наскільки великий гріх може вміститися в саму людину, наскільки багато. Ми можемо бачити людей хворих, інколи в песимізмі своєму думаєм: і так погано, і так складно, і то недобре... Депресії всякі попридумуєм собі. Як каже молодь, «депресняк вчепився». Який депресняк? Лопату в руки – і закінчиться депресія. Депресія... Що таке депресія? Відсутність віри. Коли ти працюєш, коли ти живеш, нічого до тебе лишнього не вчепиться. Коли з тобою Бог, ти знаєш мету, куди йти, ціль бачиш, куди йти. А коли живеш без Бога, то доходиш до тупика.

А куди далі йти? Був молодий – міг працювати, став старший – не можеш працювати. Вмерти не можеш і життя уже нема, ось і депресія. І нема для чого жити. І, здається, виростив дітей, і вже пенсіонер, дітей нема:

поодружувалися й повиїжджали з дому, і залишаєшся один. Для чого жив? Для дітей. А дітей нема. Для чого жити? Вже нема для чого. Можна жити для себе. Тільки ж для себе – це егоїзм, але жити для спасіння своєї душі – це правильно. Але життя продовжується. Тому жити треба во славу Богу. Піклуючись про спасіння своєї душі, даруючи любов ближнім і працюючи для своєї Батьківщини. Прославляючи Бога. Ми ж знаходимо слова Євангелія: «Так нехай просвітиться світло ваше перед людьми, які будуть бачити ваші добрі діла і прославляти Отця вашого, Який на небесах».

Так ось, добрі справи. Ось далі – це добрі справи. Постійно добрі справи далі. Постійно добрі справи. Бо «по ділах їх пізнаєте їх», і добрі справи дають нам можливість потрапити в Царство Небесне. Тому душу треба тримати в чистоті, щоби її диявол не мучив і щоби не нападали депресії. І тоді в душі перебуває Бог і Божественна благодать. А це ми на що спираємось? На апостола Павла, який говорить: «вже не я живу, а живе в мені Христос». Там, усередині. Не хтось інший, не леґіон нечистої сили всередині нас, а там, усередині тебе, живе Бог. Ось це благо, найбільше благо, тоді радість на серці. Не скорбота, не депресія, а радість. І тоді хочеться жити. І тоді у вісімдесят і дев'яносто років кажеш: «Отепер я покажу, як треба господарювати». Вже здоров'я нема, а бажання є. Бо гірше, коли ти можеш, а не хочеш; коли ти хочеш, а не можеш – це краще. Хочеш, та не можеш: вже нема фізичної сили. А можеш, та не хочеш – це поганий стан.

Тому я бажаю, щоби ви і могли, і хотіли завжди працювати над своїм храмом, храмом власної душі, над своїм тілом, щоби воно не було пусте, не було наповнене гріхами і присутністю диявола. А щоби ваше тіло було наповнене чистотою. Тому, що «блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать». Тому будьте чисті серцем і хай живе у вас Христос.

Я закликаю на всіх Боже благословення і гарного всім воскресного дня.

Слава Ісусу Христу!

*Виголошено 15 листопада 2018 р., у неділю 24-ту після П'ятдесятниці, на завершення Божественної Літургії в луцькому кафедральному соборі Святої Трійці.

РАДИМО ПРИДБАТИ

ПРАВОСЛАВНИЙ КАЛЕНДАР 2019

Видавничий відділ єпархії «Ключі» випустив настінний церковний календар на 2019 рік. На ньому відтворено Волинську ікону Богоматері й відображаються, зокрема, особливо шановані на Волині свята й пам'ятні дати. Придбати календар можна в єпархійній книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: м. Луцьк, просп. Волі, 2, а також у храмах і монастирях єпархії.

ВИЙШОВ КАЛЕНДАР НА НАСТУПНИЙ РІК

Видавничий відділ єпархії «Ключі» випустив настінний церковний календар на 2019 рік. На ньому відтворено Волинську ікону Богоматері й відображаються, зокрема, особливо шановані на Волині свята й пам'ятні дати. Придбати календар можна в єпархійній книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: м. Луцьк, просп. Волі, 2, а також у храмах і монастирях єпархії.